

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 69/09

3 september 2009

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-489/07

Pia Messner / Firma Stefan Krüger

DE CONSUMENT DIE ZIJN RECHT UITOEFENT OM EEN OP AFSTAND GESLOTEN OVEREENKOMST TE HERROEPEN, MAG NIET OP ALGEMENE WIJZE WORDEN VERPLICHT OM AAN DE VERKOPER EEN VERGOEDING TE BETALEN VOOR HET GEBRUIK VAN HET VERWORVEN GOED

Onder bepaalde voorwaarden kan niettemin de betaling van een compenserende vergoeding worden opgelegd aan de consument die het verworven goed heeft gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met de beginselen van burgerlijk recht, zoals die van de goede trouw of van de ongerechtvaardigde verrijking

De communautaire richtlijn betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten bepaalt dat een consument een overeenkomst op afstand binnen een termijn van ten minste zeven werkdagen, zonder betaling van een boete en zonder opgave van redenen, kan herroepen. Hem kunnen ten hoogste de rechtstreekse kosten voor het terugzenden van de goederen worden aangerekend.

Het Duitse burgerlijk wetboek (BGB) bepaalt echter dat de verkoper een compenserende vergoeding voor het gebruik van het geleverde goed kan eisen, en daarom stelt het Amtsgericht Lahr het Hof van Justitie een vraag over de verenigbaarheid van een dergelijke verplichting met de communautaire richtlijn.

Deze vraag is gerezen in een geding over de herroeping van de aankoop via internet van een tweedehands laptop door een Duitse consument, mevrouw Messner.

Daar de verkoper van de computer weigerde gratis een defect te repareren dat in augustus 2006, dat wil zeggen acht maanden na aankoop, was ontstaan, verklaarde Messner dat zij de koopovereenkomst herriep en stelde zij voor de laptop tegen terugbetaling van de koopprijs terug te zenden aan de verkoper. Deze herroeping vond plaats binnen de termijnen van het BGB, aangezien Messner niet de in dat wetboek bedoelde informatie had ontvangen, waarmee de herroepingstermijn zou ingaan.

Messner vorderde voor het Amtsgericht Lahr betaling van 278 EUR. De verkoper heeft zich verzet tegen deze vordering in rechte en betoogt dat Messner hem hoe dan ook een compenserende vergoeding verschuldigd is die overeenkomt met bijna acht maanden volledig gebruik van de laptop. Zijns inziens bedraagt de huurprijs voor dit type laptop op de markt gemiddeld 118,80 EUR voor drie maanden, zodat de vergoeding voor de duur van het gebruik van de betrokken computer door Messner 316,80 EUR bedraagt.

In zijn arrest van heden stelt het Hof vast dat de algemene verplichting volgens welke voor het gebruik van een middels een overeenkomst op afstand verworven goed een compenserende vergoeding moet worden betaald, niet verenigbaar is met de doelstellingen van de richtlijn. De consument zou er immers van kunnen worden weerhouden om zijn herroepingsrecht uit te oefenen indien daaraan negatieve financiële gevolgen zouden zijn verbonden.

Indien de consument een dergelijke compenserende vergoeding zou moeten betalen enkel en alleen omdat hij het middels een overeenkomst op afstand verworven goed heeft kunnen gebruiken gedurende de tijd waarin het zich in zijn bezit bevond, kan hij zijn herroepingsrecht immers enkel uitoefenen tegen betaling van die vergoeding. Een dergelijk gevolg ontnemt de consument met name de mogelijkheid om in alle vrijheid en zonder enige druk gebruik te maken van de hem bij deze richtlijn toegekende bedenktijd.

Ook zou afbreuk worden gedaan aan de doeltreffendheid en effectiviteit van het herroepingsrecht, indien de consument enkel vanwege het feit dat hij het middels een overeenkomst op afstand verworven goed heeft gekeurd en uitgeprobeerd, een compenserende vergoeding zou moeten betalen. Aangezien het herroepingsrecht nu juist tot doel heeft de consument deze mogelijkheid te bieden, mag het feit dat hij hiervan gebruik heeft gemaakt niet tot gevolg hebben dat de consument dit recht slechts kan uitoefenen op voorwaarde dat hij een vergoeding betaalt.

Het Hof oordeelt evenwel dat de richtlijn niet tot doel heeft de consument rechten te verlenen die meer omvatten dan hetgeen hij nodig heeft om naar behoren zijn herroepingsrecht te kunnen uitoefenen. Bijgevolg staat de richtlijn er in beginsel niet aan in de weg dat de regeling van een lidstaat de consument verplicht een billijke compenserende vergoeding te betalen in de situatie waarin deze het middels een overeenkomst op afstand verworven goed heeft gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met de beginselen van burgerlijk recht, zoals die van de goede trouw of van de ongerechtvaardigde verrijking.

De bevoegdheid van de lidstaten om de overige uit het herroepingsrecht voortvloeiende voorwaarden en regels te bepalen moet evenwel worden uitgeoefend met inachtneming van het doel van de richtlijn en mag met name geen afbreuk doen aan de doeltreffendheid en effectiviteit van het herroepingsrecht. Dit zou bijvoorbeeld het geval zijn, wanneer het bedrag van een compenserende vergoeding niet in verhouding staat tot de koopprijs van het betrokken goed of wanneer de nationale regeling op de consument de last legt om te bewijzen dat hij het goed gedurende de herroepingstermijn niet heeft gebruikt op een wijze die verder ging dan nodig was om zijn herroepingsrecht naar behoren te kunnen uitoefenen.

Het Amtsgericht Lahr moet thans het geding beslechten in het licht van de door het Hof genoemde beginselen en naar behoren rekening houdend met alle bijzonderheden van de zaak, en met name met de aard van het betrokken product en met de vraag hoelang het heeft geduurd, doordat de verkoper zijn informatieverplichting niet is nagekomen, voordat de consument, zijn herroepingsrecht heeft uitgeoefend.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: DE EN FR NL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-489/07>

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988